

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De districto Dei iudicio. II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

hominis non concipiui; sed in te Domine sperabo, tu es enim rex meus & Deus meus. Non eris similis vagis amatoribus, sed vnicus vnici, vnicum requirens, qui nullum de externis admittit sodalem. Sermo ergo tuus solus cum solo: etiam si abierit, sede vidua, patienter ferens omnia. Nam hic est modus eius, ire & redire, & probare sibi dilectam, atque in amore facere perfectam. Non te conturbet recessus, si optas eius accessum. Expecta, reexpecta; modicum ibit, & post modicum redibit. Hoc tamen totum amor facit, qui nunc fert ad summa, nuncque demittit ad ima.

Quomodo
Deus ani-
mam dili-
git.

13. Amore eius gratiosissimus, eunctis flosculis suauior, lilijs candidior, & micantibus gemmis pulchrior. Eius siquidem amor nil in creaturis est preferendum: & ideo pro eius amore, totum despiciendum. Ego tacta amore eius intrinsecus, in tantum cupi ardere corde tenus: vt omnibus licentiatis creaturis, eius solummodo precarer castissimos amplexus: & insuetam multis edidit vocem, tanquam carbones ignitos de fornace ardenti proferens. Quid mihi est in caelo, & a te quid volui super terram? Deus cordis mei, & pars mea Deus in aeternum. Intellige nunc de dilecto tuo, qualis ac quantus sit; qui omnia etiam entia, incomprehensibiliter transcendit. Et licet sit ineffabilis, & omnino incogitabilis, quia interminabilis; est tamen multum amabilis, atrectabilis, socialis, exorabilis: ita vt cum capi nequeat, mirum tamen modo amari possit. Etenim amado capitur, amando stringitur: sed desiderando quaritur, orando pulsatur, expectando promeretur. Si necdum tibi satis feci, satisfaciatur ille, quem questisti, & doceat te super omnes docentes se inuenire.

CAPVT II.

De districto Dei iudicio

Psal. 95.

1. **L**etetur cor meum, vt timeat nomen tuum. Deus meus, multum amabilis es, sed & terribilis inultum. Qui amat, gaudet: timeat vero, qui non amat. Qui nec timet nec amat, stolidus est & infanus. *a* Est enim horrendum, incidere in manus tuas. *b* Et quis pre timore, iram tuam dinumerare poterit? *c* Aut quis stabit ad videndum te, in iudicio venturo? *d* Quia sicut rugitus leonis, sic rugitus tuus, & sicut ignis vibrans, gladius tuus. A clamore vocis tuae, commouebuntur omnes inhabitantes orbem: & concutientur omnia fundamenta terrae, cum veneris. Quis ergo non timebit? Aut quomodo poterit quis effugere manus tuas? Si absconderit se homo subter petram firmissimam, tonabis super eam, & scindetur fortitudo eius. Et si latuerit in speluncis aut in montibus, inde eruetur, & sustinebit iratum, quem non studuit habere placatum.

a Heb. 10.

b Psal. 89.

c Mal. 3.

d Isaia 5.

2. Certè non est locus, vbi homo à facie tua abscondatur. Omnia enim tibi nuda sunt & aperta: penetras quoque omnia interiora hominis, & subtilissimos cogitationum motus perspicis. Nullum ergo secretum clausum oculis tuis. O quàm terribilis eris peccatoribus & induratis mentibus: qui modò gloriantur cum malè fecerint, & exultant in rebus pessimis, & dicunt: Non videt Dominus, nec intelligit Deus. Tanquam non sis venturus, sic inflantur verbis inanibus: & auertunt oculos suos, ne videant in finem. Tu autem venies hora, qua non aestimant, capienturque peccatorum suorum laqueis. Et sicut fures & latrones comprehensi confunduntur, sic confundentur in tempore suo. Deridebis eos, qui nunc derident tuos, & reddes eis malitiam suam, qui odio habuerunt iustitiam tuam. Modò surdescunt ad vocem tuam; sed veniet tempus quando clamabunt, & nemo exaudiet. Vertunt nunc verbum tuum in fabulam, sed conuertentur tunc ipsi in flammam. Egre dietur enim sermo tuus horribili flatu, percutietque impios & incredulos sine misericordia.

Heb. 4.

Prov. 2.

Psal. 53.

3. Quid tunc dicet superbus inflatus scientia, ac tumens potentia? Quid respondebit, cum tuba nouissima insonuerit? quando tu Domine Deus noster, cum angelis & archangelis, in maiestate apparueris? Tunc certè obmutescunt omnes iniqui illusores verbi tui: & conturbabuntur vndique, qui non timuerunt deotos tuos insectari. Tunc confundentur confusione maxima, qui relicta conscientia & honestate vitæ, vanitatibus se subdidere & illecebris. Tunc soluent pœnas, qui carni laxarunt habenas. Tunc dabunt mugitum ad cælum, qui nunc tympanum tenent & chorum. Tunc totum vertetur in luctum, quicquid per immoderatum gaudium est contractum. Tunc ligabuntur in fasciculos ad comburendum, qui socij fuerunt ad inebriandum. Et quos amor ligauit in culpa, vltrix flamma simul rotabit in pœna.

Matt. 17.

4. O stulti & miseri! O vesani & cæci amatores seculi, quid agitis & præ tenditis? Quomodo effugietis iram Domini? Cur ad æternos cruciatus festinatis pro modica voluptate, quàm amatis? Cur gehennam non horretis, qui paruam pœnitentiam sic timeatis? Et qui mortem carnis fugitis, quare æternam animæ mortem non præcauetis? Nisi ergo conuersi fueritis & pœnitentiam egeritis, hæc horrenda mala igneaque tormenta (Deo vindicante) non euadetis. Tremens factus sum ego, dum extremum penso diem & horam: quoniam tunc Deus non flectetur precibus, sed erit iustus iudex omnibus. Sancte Deus, sancte fortis, sancte & misericors saluator, amare morti ne tradas me; sed da locum pœnitentiæ, vt dignè quædam peccata mea deslere, prius quàm defungar hæc luce.

ff

CAPVT